



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICHOCHLAEVM || Replica brevis
Iohannis Cochläei, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est brevis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

VII. De Speciali nouae legis sacerdotio.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

putas hic mihi) culpam agnoscere, quam Teuthonica tua nunc iterum relegere, & inquirere in his, an hic uerum dicas, usq; adeo tædūt me, scurriles illas uerbositates uel semel ad finem usq; perlegere. Neq; satis recordor, an uel semel omnes perlegerim, tanto grauior tædio.

DE SPECIALI NOVAE
legis sacerdotio. Cap. VII.

ETHic non parum tædij generat mihi maliciosa tua uerbofinitas, quæ conuictijs & ambagibus rem, quæ tangenda erat, eludit, probauit equidem ex Euangelio, Christum esse legisse duodecim Apostolos & LXXII. discipulos, Hos presbyterorum, illos Episcoporum tenuisse dignitatē et officium, affirmant sancti patres & cōmunis schola Theologorum, Adieci ex Concilijs, & ex S. Ambrosio, Episcopos dictos fuisse sacerdotes. Tu cum id negare non possis, dicis eos alia ratione dictos fuisse sacerdotes quam dicuntur sacerdotes nostri. Cum autē concedas mihi, non omnes Christianos fuisse Apostolos, Apostolos autem fuisse sacerdotes, nonne per hoc concedis mihi speciale in noua lege sacerdotium, quod non sit omnibus Christianis commune.

At dicis, illud alterius fuisse generis, quam sit sacerdotiū nostrum, Videamus igitur, quomodo alterius fuerit generis sacerdotium ueteris Ecclesiæ quam est Ecclesiæ nostræ. Græcis (inquis) dictus est ἱερεύς, id est, sacrorū minister, ἱερόπυλον in genere ἱερόπυλον sacris operans, Cum igitur Apostoli & seniores sacris uacarent mysterijs, quid uenit eos sacerdotes uocari? Recte sic dicis Muscule, Quoniam uero nostrorum quoq; episcoporum & presbyterorum præcipuum opus & officium est, sacris mysterijs & diuinis rebus

Nō alterius generis fuit sacerdotiū ueteris Ecclesiæ quam est præsentis

E uacare

De Speciali Sacerdotio

uacare, sicut testantur sacri Canones atq; etiam leges Imperiales. Quid quaeso uetat eos uocari sacerdotes?

Vacare rebus diuinis sacerdotes.

At dicis eos hodie prophanis uacare rebus, non diuinis. Esto, quod aliqui abutantur officio suo, Ideoq; neq; Episcopi neq; sacerdotes digne uocentur. Quid obstat hoc bonis Episcopis & presbyteris (qui pie ac studiose sacris uacant rebus) quo minus sacerdotes uocentur? At uos scelerati sacrarum rerum uastatores, eos praecipue sacerdotes, qui in Carthusia alijsq; monasterijs deuotissime sacris mysterijs diuinisq; rebus uacant, persequimini, & propter Apostasiam uestram exterminare conamini. Dic mihi igitur, cur neges eos iure sacerdotes dici, qui pra alijs hominibus tantopere sacris uacant?

Sacerdotes temporibus Apostolorum.

Si ergo ministris Ecclesiae coeptum est (ut ais) post Apostolorum tempora tribui hoc nomen sacerdos, Cur tu reprehendis hodiernos in Ecclesia Catholica Dei ministros Episcopos & presbyteros dici a nobis sacerdotes? Ego autem ex Dionysio Ignatioque & ex Clementis Anacletique epistolis probaui, Episcopos & presbyteros etiam Apostolorum temporibus dictos fuisse sacerdotes, Quid ad eorum dicta respondisti uerbosissimus alioqui disputator?

Consecrati sacerdotes unctioe etiam Apostolorum temporibus

At dicis, illos priscorum tempore non fuisse sacerdotes unctioe alijsq; Ceremonijs ab Episcopo, ut nunc fit, consecratos, Sed falsum te dicere conuincit in Ecclesiastica Hierarchia Dionysius ubi de unctioe & de Ceremonijs prolixè tractat. Neq; tu & omnes complices tui poteritis ostendere certum tempus post Apostolos, quo coeptum fit, consecrare & ordinare sacerdotes ijs Ceremonijs, quibus consecrantur adhuc hodie, Neq; item certum demonstrare tempus potestis, qm coeptum sit in missa hostiam aut sacrificium offerre.

Sceleratissime enim deceptus fuit à Vuittembergensibus

sibus Dux Saxoniae Elector Fridericus, quando petijt ab eis, ut indicarent sibi certum tempus, quo cessasset missa Apostolica & inceperit missa Papistica, Quemadmodum et tu id nunquam demonstrare poteris. Aut si confidis, attende, & profer nobis certum saeculum saltem aut annum, in quo aliter sacra peragere coeperint Papistae (ut nos uocas) quam ea peregerunt Apostoli & eorum successores. Quando id efficias Muscule? Ad Kalendas Graecas scilicet. Ego enim contrarium semper, Deo bene iuuante, ostendere potero ex antiquissimis Apostolorum discipulis, Dionysio, Clemente, Anacleto et Ignatio qui nobis contra uos de oblatione et sacrificio testificantur in sacrorum peractione. Et post eos antiquissimi Irenaeus, Tertullianus, Cyprianus, & post hos reliqui oes continua serie et successione usque ad nos, qui ab illis uelut per manus accepimus, sufficiat autem hic breuitatis gratia ex Dionysio pauca referre, quibus aerea frons tua repercutiatur ut erubescas modicum.

Vt ostendatur (inquit) sacerdotij nostri perfunctio, inordinata omnia & incompressa atque confusa, ab se arcere semper atque cohibere. Ornatum uero atque ordinem & grauitatem in proportionibus sanctorum ordinum suorum exhibere. Ex his cognoscit lector, quid per uos Apostatas molitur Sathanas, Nempe ut reiecto ab Ecclesia sacerdotio tollatur ornatus ordo & grauitas, omniaque fiant inordinata incompressa & confusa.

Quam imple uero ac mendaciter dicas Muscule, olim sacerdotes non fuisse ab Episcopo unctione consecratos, idem docet Dionysius in eodem capitulo, sic dicens, Etsi enim a sacerdotibus quaedam perficiuntur uenerabilis signa, nunquam tamen diuinam regenerationem sine sacratissimo consumabit unguento, Neque sacrosanctae communionis sacramenta

De Missa
quaestio du
cis Friderici
Elect. Saxo.

Oblatio &
sacrificium in
missa semper
per fuit.

Dionys. de
Eccle. hier.
cap. 5.

Antiquitas
unctionis.

De Speciali Sacerdotio.

cramenta perficiet, nisi signis tanti mysterij altaribus uenerandis impositis. Ne ipse quidem sacerdos erit, nisi Pontificalibus officijs ad hoc fuerit promotus. Ecce Dionysius, Apostolorum Pauli & Iohannis discipulus, uocat unguentum sacratissimum, quod uos Apostatae uocatis rancidum oleum.

Reprobatio
nouæ ordi-
nationis.

Et sacerdotem esse negat, qui non fuerit ad hoc Pontificalibus officijs promotus. Vos autem reiicitis nunc sacerdotum ordinationes quas faciunt Episcopi, & manus imponitis quibuslibet ex plebe blateronibus, ut sint Ecclesiarum repente pastores, qui nullos ab ullo Episcopo ordines receperunt. Quod ante in Ecclesia Catholica nunquam fuit factum.

Sacerdotium
quod offert.

At dicis, hunc Dionysium, sicut & Epiphanium, non de missatico (ut uocas) loqui sacerdotio, sed de alio. De quo ergo? De eo, inquis, quod Euangelium annunciat, non de eo quod offert & sacrificat. Ego autem iam pridem in quinta Philippica uobis obieci clarissima eius uerba de eo quod offert. Sic enim ait. Sacerdos, quod hostiam salutarē, quæ supra ipsum est, litet, se excusat, ad ipsum primo decenter exclamans, Tu dixisti. Hoc facite in meam commemorationem. Quid uos ad hæc respondistis?

Diony. de
Eccle. Hier.
cap. 3.

Improbatio
trouersia de
Dionysio.

At dicis, de hoc Dionysio controuerti adhuc, sed non refert, quod uos controuertitis, qui sine fronte superbe omnia negatis quantumuis certa & antiqua, quæ contra nouas opiniones uestras faciunt, Da nobis alium Dionysium si potes, qui sic descriperit Petri & aliorum Apostolorum (quibus & ipse interfuit) præsentiam in obitu Mariæ uirginis Deigenitricis, & epistolam miserit ad Iohannem Apostolum & Euangelistam in Pathmo exulantem, & 25. annorum fuerit, quando Christo in cruce pendente uidit Eclipsim supernaturalem, constitutus tunc in Heliopoli, urbe

De diu. no-
mi, c. 3

Aegy

Aegypti. Si non potes indicare alium, recipe nobiscum hunc qui solus ista scripsit, & agnosce, quam imple neges sacerdotium nostrum quod offert.

DE FIDE ET SEDE

Petri Apostoli, Cap. VIII.

NEgas item pari impudentia & procacitate S. Petrum ^{Petrus Ro.} Romanæ Ecclesiæ sacerdotem fuisse, Quod ego tibi ^{Ecclesiæ fas} ex Ambrosio obieceram. Quod Petrus (inquis.) Ro. Ec- ^{cerdos fuit,} clesiæ sacerdos uel Episcopus, sicut traditur, fuerit, ne hoc silentio agnoscere uidear, cum bona tua gratia Cochlae, firma fiducia dico, nec tibi nec cuiquam alij ex uestris probatu possibile est. Paulum Ro. Ecclesiæ Apostolum agnoscis mus, Petrum nequaquam, Quem testimonio Pauli liquet ^Apostolum fuisse Circumcisionis, non Gentium. Hæc tua sunt Muscule uerba, quæ uix protulisse ausus fuisses, credo, si meas legisses probationes, quas olim scripsi per Quatuor libros contra Velenum, qui pari furore negabat Petrum Romæ unquam fuisse, Aut si cum saltem legisses libellum, quæ pro Hieronymo Emsero contra Lutherum (qui pro magno habebat mendatio, Petrum 25. annis Romæ Episcopatum tenuisse) scripsi. In hisce enim scriptis tam multas uariasque ac firmas ex omni testimoniorum genere probationes adduxi, ut nemo, nisi ferreæ frontis sit, negare aut cōtra dicere ullo honesti aut ueri prætextu queat.

Hic breuis esse cupiens, paucissimas referam, Vnam ^{Quinq; pro} nam scilicet ex scripturis Pauli, quem mihi obijcis, alteram ^{bationes de} ex patribus, tertiam ex legibus, Quartam ex historijs, Quintam ^{ex} ex rerum ipsarum euidencia. Etenim Paulus ad Romanos ^{Romæ fune} scribens, sic ait mox in principio. Primum quidem gratias ^{data.}

E 3 ago